

Ovaj je dokument samo dokumentacijska pomoć za čiji sadržaj institucije ne preuzimaju odgovornost.

►B

►**M1 DIREKTIVA VIJEĆA**

od 16. prosinca 1991.

**o obaveznoj uporabi sigurnosnih pojaseva i sustava za sigurnosno vezivanje djece u vozilima
(sigurnosnih sjedalica)**

(91/671/EEZ) ◀

(SL L 373, 31.12.1991., str. 26)

Promijenila:

Službeni list

		br.	stranica	datum
► M1	Direktiva 2003/20/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 8. travnja 2003.	L 115	63	9.5.2003
► M2	Provedbena direktiva Komisije 2014/37/EU od 27. veljače 2014.	L 59	32	28.2.2014

▼B
▼M1

DIREKTIVA VIJEĆA

od 16. prosinca 1991.

o obaveznoj uporabi sigurnosnih pojaseva i sustava za sigurnosno vezivanje djece u vozilima (sigurnosnih sjedalica)

(91/671/EEZ)

▼B

VIJEĆE EUROPSKIH ZAJEDNICA,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske ekonomске zajednice, a posebno njegov članak 75.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije ⁽¹⁾,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta ⁽²⁾,

uzimajući u obzir mišljenje Gospodarskog i socijalnog odbora ⁽³⁾,

budući da se nacionalni zakoni država članica o obaveznoj uporabi sigurnosnih pojaseva međusobno znatno razlikuju; budući da je stoga potrebno tu obveznu uporabu uskladiti;

budući da je obvezu uporabe sigurnosnih pojaseva u vozilima lakšim od 3,5 tone potrebno uskladiti kako bi se sudionicima prometa na cestama jamčio veći stupanj sigurnosti;

budući da se direktive 76/115/EEZ ⁽⁴⁾ i 77/541/EEZ ⁽⁵⁾ odnose na tehničke zahtjeve koji se tiču sigurnosnih pojaseva koje motorna vozila moraju ispuniti, no ne i na uporabu sigurnosnih pojaseva;

budući da su u Rezoluciji od 19. prosinca 1984. ⁽⁶⁾ Vijeće i predstavnici vlada država članica, koji su se sastali s članovima Vijeća, preuzeli obvezu osigurati brzo usvajanje mjera koje jamče sigurnost prometa na cestama i pozvale Komisiju da iznese prijedloge;

budući da se u rezolucijama Europskog parlamenta o sigurnosti prometa na cestama ⁽⁷⁾ preporuča da svim putnicima, uključujući i djecu, treba nametnuti obvezu nošenja sigurnosnih pojaseva na svim cestama i to na svim sjedalima putničkih vozila (osim vozila javnog prijevoza);

⁽¹⁾ SL C 298, 23.11.1988., str. 8. i SL C 308, 8.12.1990., str. 11.

⁽²⁾ SL C 96, 17.4.1989., str. 220. i SL C 240, 16.9.1991., str. 74.

⁽³⁾ SL C 159, 26.6.1989., str. 52. i SL C 159, 17.6.1991., str. 56.

⁽⁴⁾ Direktiva Vijeća 76/115/EEZ od 18. prosinca 1975. o uskladivanju zakonodavstava država članica u odnosu na sidrišta sigurnosnih pojaseva motornih vozila (SL L 24, 30.1.1976., str. 6.) kako je zadnje izmijenjena Direktivom 90/629/EEZ (SL L 341., 6.12.1990., str. 14.).

⁽⁵⁾ Direktiva Vijeća 77/541/EEZ od 28. lipnja 1977. o uskladivanju zakonodavstava država članica u odnosu na sigurnosne pojaseve i sustave za držanje putnika u motornim vozilima (SL L 220, 29.8.1977., str. 95.) kako je zadnje izmijenjena Direktivom 90/628/EEZ (SL L 341, 6.12.1990., str. 1.).

⁽⁶⁾ SL C 341, 21.12.1984., str. 1.

⁽⁷⁾ SL C 104, 16.4.1984., str. 38. i SL C 68, 24.3.1986., str. 35.

▼B

budući da treba donijeti odredbu o obaveznoj uporabi sustava za držanje djece (sigurnosnih sjedalica) na sjedalima koja su opremljena sigurnosnim pojasevima;

budući da do usklađivanja normi Zajednice, koje se odnose na sustave sigurnosnog vezivanja djece (sigurnosnih sjedalica), norme koje odgovaraju nacionalnim zahtjevima država članica treba priznavati diljem država članica;

budući da i studije pokazuju da su za putnike koji nisu vezani sigurnosnim pojasevima stražnja sjedala gotovo jednako opasna kao i prednja, te da se činjenicom da na stražnjim sjedalima sjede putnici koji nisu vezani sigurnosnim pojasevima, povećava opasnost od ozljedivanja putnika koji sjede na prednjim sjedalima; budući da bi se stoga, nametne li se obveza nošenja pojaseva na stražnjim sjedalima, broj smrtnih slučajeva i ozljeda mogao dodatno smanjiti;

budući da se datum, na koji će mjere koje se navode u ovoj Direktivi stupiti na snagu, mora odrediti tako da se državama članicama, posebno onima u kojima za sada ne postoje odredbe koje se odnose na ovo pitanje, dozvoli vrijeme potrebno da izrade načrt odredbi potrebnih za njihovu provedbu,

DONIJELO JE OVU DIREKTIVU:

▼M1*Članak 1.*

1. Ova se Direktiva primjenjuje na sva motorna vozila kategorija M1, M2, M3, N1, N2 i N3, kako je to određeno u Prilogu II. Direktivi br. 70/156/EEZ (¹), namijenjena uporabi na cestama, koja imaju barem četiri kotača i čija je najveća konstrukcijska brzina veća od 25 km/h.

2. Za potrebe ove Direktive:

- definicije sigurnosnih sustava, uključujući sigurnosne pojaseve i sustave sigurnosnog vezivanja djece (sigurnosne sjedalice), kojima su opremljena vozila kategorije M1 i N1, i njihovih sastavnica bit će sadržane u Prilogu I. Direktivi br. 77/541/EEZ (²),
- „okrenutost licem prema unazad“ znači okrenutost licem u smjeru obrnutom od uobičajenog smjera kretanja vozila.

3. Sustav sigurnosnog vezivanja djece (sigurnosne sjedalice), bit će razvrstano u pet „skupina s obzirom na masu“:

- (a) skupinu 0, namijenjenu djeci mase manje od 10 kg;
- (b) skupinu 0+, namijenjenu djeci mase manje od 13 kg;
- (c) skupinu I, namijenjenu djeci mase od 9 kg do 18 kg;
- (d) skupinu II, namijenjenu djeci mase od 15 kg do 25 kg;
- (e) skupinu III, namijenjenu djeci mase od 22 kg do 36 kg.

(¹) Direktiva Vijeća 70/156/EEZ od 6. veljače 1970. o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na homologaciju tipa motornih vozila i njihovih prikolica (SL L 42, 23.2.1970., str. 1.). Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom Komisije 2001/116/EZ (SL L 18, 21.1.2002., str. 1.).

(²) Direktiva Vijeća 77/541/EEZ od 28. lipnja 1977. o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na sigurnosne pojaseve i sustave za držanje putnika motornih vozila (SL L 220, 29.8.1977., str. 95.). Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom Komisije 2000/3/EZ (SL L 53, 25.2.2000., str. 1.).

▼M1

4. Sustav sigurnosnog vezivanja djece (sigurnosna sjedalica), dodatno se dijeli u dvije klase:

- (a) cjelovitu klasu koja obuhvaća kombinaciju remena ili savitljivih sastavnica sa sigurnosnom kopčom, napravom za podešavanje, dodacima i, u nekim slučajevima, dodatnom stolicom i/ili pregradom za zaštitu od udara, koja se može pričvrstiti njezinim vlastitim cjelovitim remenom ili remenjem;
- (b) necjelovitu klasu koja može obuhvaćati sustav djelomičnog sigurnosnog vezivanja, koji, uporabi li ga se zajedno s pojasm za odraslu osobu koji opasuje tijelo djeteta ili sigurnosnu sjedalicu u kojoj je dijete smješteno, čini potpun sustav sigurnosnog vezivanja djeteta.

Članak 2.

1. Vozila kategorije M1, N1, N2 i N3:

- (a) ►**M2** i. za vozila kategorije M1, N1, N2 i N3, države članice moraju zahtijevati da sve osobe koje se nalaze u vozilu u pokretu koriste sigurnosne sustave kojima je ono opremljeno.

Djecu nižu od 150 cm, koja se nalaze u vozilima kategorije M1, N1, N2 i N3 opremljenima sigurnosnim sustavima, mora se, u smislu članka 1. stavka 4. točaka (a) i (b), osigurati cjelovitim ili necjelovitim sustavima sigurnosnog vezivanja djece (sigurnosnim sjedalicama), prikladnim za masu djeteta, u skladu s:

- klasifikacijom iz članka 1. stavka 3., za sustave sigurnosnog vezivanja djece odobrene u skladu s točkom (c) podtočkom i. ovog stavka;
- rasponom visine te maksimalne mase za koju je sustav sigurnosnog vezivanja djeteta namijenjen, u skladu s uputama proizvođača, za sustave sigurnosnog vezivanja djece odobrene u skladu s točkom (c) podtočkom ii. ovog stavka.

U vozilima kategorije M1, N1, N2 i N3 koja nisu opremljena sigurnosnim sustavima:

- ne smiju se prevoziti djeca mlađa od tri godine,
- ne dovodeći u pitanje podtočku ii., djeca stara tri godine ili više, a niža od 150 cm, ne smiju se smjestiti na prednje sjedalo; ◀
- ii. na svom državnom području, države članice mogu dopustiti da se djeca niža od 150 cm, a visoka barem 135 cm, osiguraju sigurnosnim pojasmom za odrasle osobe. Ove granične visine iznova će se razmotriti u skladu s postupkom navedenim u članku 7.b stavku 2.;
- iii. no, države članice na svom državnom području mogu dopustiti da se djeca na koju se odnose podtočke i. i ii., sustavima sigurnosnog vezivanja ne osiguravaju kada se voze u taksijima. Međutim, kada se gore spomenuta djeca voze u taksijima koji nisu opremljeni sustavima sigurnosnog vezivanja djece (sigurnosnim sjedalicama), ne smiju sjediti na prednjem sjedalu;

▼M1

- (b) djeca se ne smiju prevoziti na putničkom sjedalu sa sustavom sigurnosnog vezivanja djece (sigurnosnom sjedalicom) koji je okrenut prema unazad, zaštićenom prednjim zračnim jastukom, ako zračni jastuk nije deaktiviran, čak i u slučajevima kada se zračni jastuk automatski isključi;

▼M2

- (c) ako se koristi sustav sigurnosnog vezivanja djeteta, odobrava se prema standardima:

i. Pravilnika UNECE-a 44/03 ili Direktive 77/541/EEZ ili

ii. Pravilnika UNECE-a 129;

ili drugih kasnijih prilagodbi navedenih propisa.

Sustav sigurnosnog vezivanja djeteta (sigurnosna sjedalica) postavlja se u skladu s uputama za postavljanje (npr. priručnikom za uporabu, letkom s uputama ili elektronskim priručnikom) koje izdaje proizvođač, navodeći na koji se način i u kojim vrstama vozila sjedalice mogu sigurno koristiti;

▼M1

- (d) do 9. svibnja 2008., države članice mogu dopustiti uporabu sustava sigurnosnog vezivanja djece (sigurnosnih sjedalica), odobrenih u skladu s nacionalnim standardima, primjenljivim u državi članici na dan postavljanja sustava sigurnosnog vezivanja, odnosno nacionalnim normama istovjetnim Uredbi 44/03 Gospodarske komisije Ujedinjenih naroda za Europu ili Direktive 75/541/EEZ.

2. Vozila kategorije M2 i M3:

- (a) države članice zahtijevaju da sve osobe koje se nalaze u vozilima u pokretu, starije od tri godine, dok sjede u vozilu koriste sigurnosne sustave kojima je ono opremljeno.

Sustavi sigurnosnog vezivanja djece (sigurnosne sjedalice) odobravaju se u skladu sa stavkom 1. točkama (c) i (d);

- (b) putnike koji koriste vozila kategorije M2 i M3 treba obavijestiti da se od njih zahtijeva da kada god sjede u vozilu u pokretu nose sigurnosne pojaseve. Obavijestiti ih se mora na jedan ili više od sljedećih načina:

- da to učini vozač,
- da to učini konduktor, pratitelj puta ili službenik određen kao vođa skupine,
- audiovizualnim putem (npr. putem videa),
- znacima i/ili piktogramom uspostavljenim u zemljama članicama i oblikovanim u skladu s dizajnom navedenim u Prilogu, istaknutom na svakom mjestu za sjedenje.

▼B

Članak 3.

Odredbe ove Direktive odnose se i na vozače i na putnike u vozilima koja sudjeluju u prometu na cestama na području Zajednice, a registrirana su u trećoj zemlji.

▼M1

▼B*Članak 5.*

Osobe kojima su nadležna tijela iz ozbiljnih zdravstvenih razloga izdala uvjerenje o izuzeću, izuzimaju se od obveza navedenih u članku 2. Zdravstveno uvjerenje koje su izdala nadležna tijela jedne države članice, vrijedit će u bilo kojoj drugoj državi članici; na zdravstvenom uvjerenju mora biti naznačeno razdoblje njegove valjanosti, a u skladu s relevantnim važećim odredbama svake od država članica, na zahtjev ga treba pokazati svim ovlaštenim osobama. Ono na sebi mora nositi sljedeći znak:

▼M1*Članak 6.*

Pri prijevozu na svom području, države članice mogu, uz suglasnost Komisije, odobriti i druga izuzeća osim onih predviđenih člankom 5., kako bi:

- uzele u obzir specifične fizičke uvjete, odnosno osobite okolnosti ograničenog trajanja,
- omogućile učinkovito obavljanje određenih zanimanja,
- osigurale da policija, službe sigurnosti, odnosno hitne službe, mogu primjereno obavljati svoje dužnosti,
- dopustile da, u slučaju da je stražnje sjedalo vozila kategorije M1 i N1 opremljeno s dva sustava sigurnosnog vezivanja djece (sigurnosnim sjedalicama), a nedostatak prostora sprečava da se postavi i treći, da se treće dijete, starije od tri godine i niže od 150 cm, osigura sigurnosnim pojasmom za odrasle osobe,
- omogućile da se, u prilikama kada se u vozilima kategorije M1 i N1 na sjedalima koja nisu prednja, na kratku udaljenost prevoze djeca starija od tri godine, a u vozilu nije raspoloživ sustav sigurnosnog vezivanja djece (sigurnosna sjedalica) ili takvih sustava nema u doстатном broju, djeca osiguraju sigurnosnim pojasmom za odrasle,
- uzele u obzir specifične uvjete uporabe vozila kategorije M2 i M3 radi mjesnog prijevoza u gradskim i naseljenim područjima, odnosno vozila u kojima je dozvoljeno stajanje.

Članak 6.a

Države članice mogu, uz suglasnost Komisije, a pod uvjetima da udovoljavaju pravilima dotične države članice, odobriti privremena izuzeća, osim onih predviđenih člancima 5. i 6., koja se odnose na operacije u mjesnom prijevozu, posebno na školske autobuse, kako bi se vozilima kategorije M2 i M3 mogao prevesti veći broj djece koja sjede nego što je u vozilu raspoloživih sjedala opremljenih sigurnosnim pojasevima.

▼M1

Razdoblje pravne valjanosti ovih izuzeća, utvrđeno od strane države članice, ne smije, počevši od 9. svibnja 2003., biti dulje od pet godina.

Članak 6.b

Pri prijevozu na svom državnom području, države članice mogu, pod uvjetima da uđovoljavaju pravilima dotične države članice, odobriti privremena izuzeća, osim onih predviđenih člancima 5. i 6., kako bi se vozilima kategorije M1 i N1, na sjedalima koja nisu prednja, mogao prevesti veći broj osoba nego što je u vozilu raspoloživih sjedala opremljenih sigurnosnim pojasevima, odnosno sustavima sigurnosnog vezivanja.

Razdoblje pravne valjanosti ovih izuzeća, utvrđeno od strane države članice, ne smije, počevši od 9. svibnja 2003., biti dulje od šest godina.

▼B*Članak 7.*

Komisija do 1. kolovoza 1994. podnosi izvješće o provedbi ove Direktive, sa svrhom da se posebno utvrdi jesu li potrebne znatno strože mјere i znatno veća usklađenost. Bude li za to potrebe, uz izvješće se prilažu prijedlozi, po kojima Vijeće postupa nakon što ih prvom prilikom usvoji kvalificiranom većinom.

▼M1*Članak 7.a*

1. Da bi se povelo računa o tehničkom napretku, članci 2. i 6. ove Direktive donose se u skladu s postupkom utvrđenim u članku 7.b stavku 2.

2. Komisija nastavlja provoditi studije koje izučavaju sigurnosne sustave, najprikladnije za poboljšanje zaštite svih putnika od svih vrsta nesreće, te Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješće o rezultatima ovih studija i primjeni ove Direktive, posebno izuzeća odobrenih od strane država članica na temelju članka 6., kako bi se procijenila uputnost jačanja sigurnosnih mјera i potreba za većom usklađenošću. Tamo gdje je to primjereno, Komisija na temelju ovog izvješća podnosi odgovarajuće prijedloge.

Članak 7.b

1. Komisiji pomaže odbor.

2. Pri pozivanju na ovaj stavak, primjenjuju se članci 5. i 7. Odluke br. 1999/468/EZ⁽¹⁾, uzimajući u obzir odredbe njezina članka 8.

Razdoblje predviđeno člankom 5. stavkom 6. Odluke br. 1999/468/EZ iznosi tri mjeseca.

3. Odbor donosi svoj poslovnik.

⁽¹⁾ SL L 184, 17.7.1999., str. 23.

▼B

Članak 8.

1. Nakon savjetovanja s Komisijom, države članice donose zakone i druge propise potrebne za uskladivanje s ovom Direktivom prije 1. siječnja 1993. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.
2. Kada države članice donose ove odredbe, te odredbe prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Načine tog upućivanja određuju države članice.
3. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 9.

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

▼M1

PRILOG

**OBLIKOVANJE PIKTOGRAMA U SKLADU S DIZAJNOM ZAJEDNICE
KOJI TREBA ISTAKNUTI NA SVAKOM SJEDEĆEM MJESTU
OPREMLJENOM SIGURNOSNIM POJASOM U VOZILIMA
KATEGORIJE M2 I M3 OBUHVACENIH DIREKTIVOM 91/671/EEZ**

(Boje: bijela slika na plavoj podlozi)

